

OLI I VID BÀLSAM DIVÍ

Oli, origen i mitologia

Resulta difícil precisar l'origen de l'olivera, situat tradicionalment a la vora de la Mediterrània, entre Síria i Grècia. El seu cultiu es va generalitzar entre els pobles de l'antiga Grècia i va ser considerat fonamental tant per a l'alimentació com per a unes altres utilitats. Van ser els grecs i fenicis els qui van estendre el seu cultiu per tota la Mediterrània, i el van introduir a la Península Ibèrica al voltant del primer mil·lenni a. C. Els romans van generalitzar el seu cultiu, van millorar les tècniques i el processament per a l'obtenció d'oli d'oliva. Aquest cultiu era tan important a la Península Ibèrica que fins i tot es va encunyar moneda amb branca d'olivera.

Una gran diversitat de llegendes al llarg de la història il·lustren la importància de l'olivera. Segons la mitologia egípcia, Isis o Aset va ser l'encarregada de transmetre als egipcis els coneixements per a extraure l'oli de les oliveres. D'acord amb la tradició grega, l'olivera va resoldre la rivalitat entre Atena i Posidó, que competien per la possessió d'Atenes. Compta la llegenda que els déus havien promés que Atenes li correspondria a qui atorgara el do més útil als homes. Posidó, d'un colp del seu trident va fer sorgir una font d'aigua, mentre que Atena va oferir una olivera. Els pobladors de la ciutat van elegir aquest últim per votació, ja que aquest arbre proveïa de fusta, oli i aliment a la polis.

